Name verschiedener Sâman Ârsh. Br.

औतअव m. Patron. des Çiçupâla.

औतसूत्र n. *ein auf der* Çruti *beruhendes* Sûtra.

°विधि m. und °व्याख्या f. Titel Opp. Cat. 1.

औतस्मार्तकर्मपद्धति f. (Conj. für °स्मारणकर्म°) Titel eines Werkes.

औतहोम Titel eines Pariçishṭha des SV.

औताणडपिङ्ग Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

*औति m. Patron.

*औतीय Adj. von औति.

औत्र 1) Adj. (f. ई) *zum Ohr in Beziehung stehend.* — 2) *n. *a) Ohr.* — *b) eine Menge von Ohren.* — *c)* Nom. abstr. zu औत्रिय 1).

*औत्रियक n. Nom. abstr. von औत्रिय 1).

औमत m. Pl. Patron. vom Sg. औमत्य.

औमत्य m. Patron. von उमत्.

औषट् Indecl. ein Opferausruf.

औष्ट n. Name von Sâman. Richtig शौष्ट.

औष्टि Adj. *folgsam.*

औष्टीगव n. Name von Sâman. Richtig शौष्टीगव.

औष्टीय n. Name eines Sâman. Eher शौष्टीय.

श्यावक 1) m. *ein best. Baum* Karaka 1,3 (आवक gedr.). — 2) *n. *Lotusblüthe.*

श्नद hier und da fälschlich für श्नदण.

श्नदण Adj. (f. आ) *schlüpfrig, glatt, weich* (auch von Personen), *zart* (auch von Reden, von der Stimme u. s. w.). श्नदणम् Adv., श्नदणतर Compar.

श्नदणक 1) Adj. (f. श्नदिणका) dass. — 2) *n. *Betelnuss* Râgan. 11,242.

श्नदणता f. *Glätte* Comm. zu Njâjam. 4,1,22. Vgl. अति° u. अतिश्नदण Nachtr. 5.

*श्नदणत्वच् m. *Bauhinia tomentosa* Râgan. 9,39.

श्नदणन n. *das Schlüpfrigmachen, Glätten.*

श्नदणय्, °यति *schlüpfrig —, weich machen, glätten, poliren.* — Mit सम् dass.

श्नदणी Adv. mit कर् dass. Âpast. Çr. 15,3,15. Comm. zu 13,17,9. Nilak. zu MBh. 3,192,14.

श्नदणीकरण n. 1) *das Glätten* Comm. zu Njâjam. 10,1,22. — 2) *Mittel zum Poliren* Âpast. Çr. 15,3,15.

श्नघ in उच्छ्नघ.

*श्नङ्क्, श्नङ्कते (गत्यर्थ).

*श्नङ्ग्, श्नङ्गति (गत्यर्थ).

श्नथ् = श्रथ् *locker —, los werden, nachgeben.* Nur Partic. श्नथत्. — Caus. श्नथयति *locker machen, lösen, erschlaffen.* — Mit आ (आश्नथते) *locker —, los werden.* — Mit वि (°श्नथमान, °श्नथत् und °श्नथित) dass.

श्नथ Adv. *locker, lose, schlaff* (304,24. Spr. 7795), *nicht fest sitzend, schwach* (in übertragener Bed.).

श्नथ° Adv. Nom. abstr. °त्व n. *Schlaffheit.*

श्नथशिल Adj. *mit einem losen Steine überdeckt* (Brunnen).

श्नथसंधि Adj. *mit schwachen Gelenken.* Nom. abstr. °ता f.

श्नथाङ्ग Adj. *schlaffgliederig.* Nom. abstr. °ता f.

श्नथादर Adj. *geringe Rücksicht nehmend auf* (Loc.).

श्नथाय्, °यते *locker —, lose werden.*

श्नथी Adv. mit कर् *schlaff machen* (Çiç. 12,31), *erschlaffen* (trans.); *vermindern.*

श्नथोद्यम Adj. *geringe Bemühung verrathend, schwach widerstrebend* Spr. 4299.

*श्ननवास m. N. pr. eines Arhant.

श्नवण Adj. *lahm.* Angeblich auch = रक्तवर्णो बिन्दाकारस्त्वग्दोषः.

*श्नादणभारिक Adj. *eine schwache Last tragend* u. s. w.

*श्नादिणक Adj. dass. und = श्नदणमधीते वेद वा.

*श्नाव्, श्नावति (व्याप्तौ).

श्नाघ्, श्नाघते (metrisch auch Act.) 1) *sich zu Jmd versehen, Zuversicht zu Jmd* (Dat.) *haben* 222,31. 33. — 2) *mit Zuversicht reden, grosssprechen, prahlen mit* (Karaka 1,29), *stolz sein auf* (Instr. oder Loc.). नाप्सु श्नाघमानः स्नायात् *er soll beim Baden nicht mit Kunststücken prahlen* Âpast. 1,2,30. Baudh. 1,3,39. — 3) *Jmd* (Dat.) *etwas Angenehmes sagen, schmeicheln* Text zu Lot. de la b. l. 49,18. Bhaṭṭ. — 4) *rühmen, preisen;* mit Acc. — Caus. श्नाघयति 1) *Jmd zureden, zu beruhigen —, zu trösten suchen.* — 2) *rühmen, preisen.* — Mit उप in उपश्नाघा. — Mit सम् *grosssprechen, prahlen mit* (Instr.).

श्नाघन 1) Adj. *grosssprechend, prahlend.* — 2) n. oder f. आ (adj. Comp. f. आ) *das Rühmen, Preisen.*

श्नाघनीय Adj. *zu rühmen, zu preisen, rühmlich, rühmenswerth, ehrenwerth.* Compar. °तर, Nom. abstr. °ता f.

श्नाघा f. 1) *Grosssprecherei, Prahlerei.* — 2) *das Rühmen, Preisen.* — 3) *Ruhm, Preis.* — 4) ** das zu Diensten Sein, Huldigen.* — 5) ** Verlangen, Wunsch.*

श्नाघिन् Adj. 1) *prahlend mit, eingebildet auf* (im Comp. vorangehend). — 2) *hochmüthig, stolz.* — 3) *in gutem Rufe stehend, berühmt, gepriesen wegen* (im Comp. vorangehend) Çiç. 18,16. — 4) *rühmend, preisend.*

श्नाघिष्ठ Adj. *im höchsten Ansehen stehend, überaus ehrwürdig.*

श्नाघ्य Adj. = श्नाघनीय. °म् Adv., °तर Compar. (185,24), °तम Superl., °ता f. Nom. abstr.

श्नि = 1. श्रि in प्रश्नित.

*श्निकु 1) Adj. = परवश. — 2) m. = षिङ्ग. — 3) m. n. = ज्योतिष.

श्निष् 1) श्निष्यति, °ते *a) sich anhängen, sich halten —, sich klammern an* (Loc., ausnahmsweise Acc.). — *b) umfangen, umarmen* Gaut. 9,30. — *c) sich zusammenfügen.* — *d) verschmelzen, zusammenfliessen.* — *e) zusammenfügen.* — *f)* Med. *nothwendig folgen, — sich ergeben* Çaṃk. zu Bâdar. 4,1,5. — 2) *श्लेषति दाहे. — 3) श्निष्ट *a) hängend, haftend, klebend an* (Loc. oder im Comp. vorangehend Gaut. 1,38); *an der Person haftend* (so v. a. *nicht auf Andere übergehend*). सर्वतः *überall anliegend* (Panzer). — *b) zusammengefügt, aneinander geschlossen, verbunden, verschlungen.* — *c) umfasst —, umfangen haltend;* mit Acc. — *d) umfasst, umschlungen* 290,8. Kann oft auch आश्निष्ट sein. — *e) (in der Bedeutung zusammenfliessend) doppelsinnig.* — Caus. श्लेषयति 1) *zusammenfügen, schliessen.* श्लेषित *verbunden mit* (Instr.). — 2) ** umfassen, umfangen.* — Desid. शिश्निक्षते (Conj.) *sich anzuklammern suchen* AV. 20,134,6. — Mit आ 1) *hängen bleiben, kleben an* (Loc., आशिश्लेष TS.), *sich klammern an* (Acc.). — 2) *dicht herantreten an* (Acc.) Arg. 6,12. — 3) *umfangen, in seine Arme schliessen.* आश्लिषत् Bhâg. P. — 4) *in Berührung kommen* Çiç. 18,35. — 5) *errathen, herausbringen* Naish. 3,69. — 6) आश्लिष्ट *a) hängen geblieben, klebend an* (Loc. Çat. Br. 4,1,1,26), *geklammert —, hängend an* (Loc. oder im Comp. vorangehend Çiç. 18,6). — *b) umfangen haltend,* mit Acc. Nomin. auch statt des Verbi finiti; desgleichen आश्लिष्टवान्. — *c) umfangen, umschlungen.* — Caus. 1) *befestigen, aufkleben auf* (Loc.). — 2) *umfangen, umschliessen.* — Mit उपा 1) *umfangen* Naish. 7,7. — 2) उपाश्लिष्ट *angepackt habend,* mit Acc. — Mit समा 1) *sich klammern an* (Acc.). — 2) *umfangen, umarmen.* समाश्लिष्ट *umfangen.* — Caus. *verbinden, vereinigen* TS. — Mit उप 1) *sich anschmiegen, dicht herantreten, — an* (Acc.). — 2) उपश्लिष्ट *a) haftend an* (Loc.) Maitr. S. 3,8,5. — *b) dicht herangetreten an* (समीपम्), *in unmittelbarer Berührung stehend.* Auch *n. impers. — *c) hinzugekommen zu* (Loc.). — Caus. 1) *näher bringen, dicht heranfahren* (einen Wagen). — 2) *in Verbindung bringen mit* (सक्) Comm. zu Âpast. Çr. 7,20,1. — Mit नि Caus. *befestigen an, aufkleben* Âpast. Çr. 8,6,12. — Mit वि 1) *sich lösen.* — 2) *auseinander gehen, sich trennen.* — 3) *vorbeifallen* 290,4. — 4) *trennen, entfernen von* (Abl.). — 5) विश्लिष्ट *a) gelöst.* — *b) getrennt.* Compar. *weit auseinander ste-*